



# ΕΡΓΑΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

«Η γραφειοκρατία ενίσχυσε όλους τους αντιπάλους της—την αντιπολίτευση, το Κόμμα του Λένιν—δχι με επιχευρήματα και με ιδέες, αλλά τσακίζοντας τους κάτω από το ίδιο της το κοινωνικό βάρος. Η μόλυνση ούσα βρέθηκε βαρύτερη από το κεφάλι της επανάστασης. Αυτή είναι η εξέγερση του σοβιετικού Θεμελιώδη».

«Προδομένη»—ΤΡΟΤΣΚΥ

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΧΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ | ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΙΑΔΗΣ | Γράμματα - Άνταποκρίσεις: Λευκωσία—'Αγ. 'Αντωνίου 1 | ΛΕΥΚΩΣΙΑ — ΚΥΠΡΟΣ | Συνδρομές 'Εσωτερικού: 1η Χρονιά — 490 Φύλλο | Χρονιάτ. 10/- 'Εξέλιξη 5/- | Κυκλοφορεί κάθε Κυριακή ΤΙΜΗ 1 ΓΡΟΣ!

## ΣΥΣΣΩΜΟΙ ΣΤΙΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ

«Έχει πιά αποδειχτεί και στους σχετικά καθυστερημένους εργάτες, πως τίποτα δεν κερδίζεται χωρίς ανελέητη, συστηματική, καλά προπαρασκευασμένη πάλη. Έχει άκρως αποδειχτεί απ' την άπεργία των μεταλλουργών της Κ.Μ.Ε. και του 'Αμιάντου, πως η αντίδραση δεν είναι διατεθειμένη να κάνει καμιά υποχώρηση αν δεν εκβιαστεί, αν δεν αναγκαστεί να το κάνει και πως, αντίθετα, είναι διατεθειμένη να κάνει καμιά υποχώρηση αν δεν εκβιαστεί, αν δεν αναγκαστεί να κινητοποιήσει κάθε δύναμή της για να τσακίσει το εργατικό κίνημα της Κύπρου. Την είδαμε να επιστρατεύει την αστυνομία της, το κράτος της, τους πράκτορες της, τους άπεργοσπάστες, τον οικονομικό πόλεμο, και γενικά το κάθε τι που έχει στη διάθεσή της για να πετύχει το σκοπό της.

Αποκρυστάλλωσαμε απ' αυτή την πείρα το άδίσταστο συμπέρασμα πως η άστική τάξη της Κύπρου κι' οι πάτρωνές της είναι ιμπεριαλιστές, σε στενή συνεργασία, που τους την ύπαγορεύει το κοινό συμφέρο, τα ρίξανε όλα στον αγώνα τους ενάντια στην εργατική τάξη για να τη τσακίσουν, να την άπογοιτήσουν, να τη ρίξουν στους ώμους της όλο το βάρος της οικονομικής κρίσης που ξέσπασε και που δλοένα γίνεται κρισμώτερη κι' άπειλει συθέμελα δλοκλήρο το καπιταλιστικό οικοδόμημα.

Έχει, δηλαδή, άνοιχτεί μία περίοδο στο εργατικό κίνημα της Κύπρου, που δάζει μπροστά στο προλεταριάτο και τους συμμάχους του μια προλεταριακή της πόλη και του χωριού τα πιο σοβαρά, τα πιο σημαντικά μα και τα πιο δύσκολα άπαναστασιακά καθήκοντα. Πριν μπει στη μάχη ο καλός στρατηγός και το άπειλο του άπολογίζει τις δυνάμεις του άθροιστικού στρατοπέδου. Ύστερα άπολογίζει τις δυνάμεις του δυνάμεις. Κατ' άπ' τη συσχέτιση αυτών των δυνάμεων, άξορτά, ο καλός στρατηγός, τη στρατηγική του και την τακτική του στη μάχη. Κάνει δηλαδή το σχέδιό του.

Το εργατικό κίνημα στην Κύπρο σ' αυτή την περίοδο δεν έχει να δώσει άλλα μιά μόνο μάχη. Έχει να κάνει ένα δλοκλήρο πόλεμο. Έχει φέτος κι' άλλες δώσει δυο γερές μάχες: μιά στο Μαυροβούνι και μιά στον 'Αμιάντο. Και πρόκειται αυτές τις μάχες να δώσει άκρως μιά μεγάλη μάχη—των οικοδόμων. Κι' ίσως, πολύ σύντομα, κι' άλλες.

Ός τα σήματα, η σταλινική ήγεςία του εργατικού κινήματος στον τίπο και στις συνελεύσεις έχει κάνει τη διαπίστωση, όπως γράφει κι' ο Φάνης στο «Δημοκράτη» της παρασμένης Παρασκευής, πως «η Κυπριακή αντίδραση θα άξαντήλει και το τελευταίο περιόριο δραστηριότητας και κινητοποίησής της» και πως «η Κυπριακή κεφαλαιοκρατική δεξιά θα κινητοποιήσει κάθε μέσο που έχει στη διάθεσή της, κάθε πράκτορα της, για το σπάσιμο της άπεργίας, για την ήττα της εργατικής τάξης, για τη νίκη των εργολάβων οικοδόμων» και πως «δεν θα άπολογίσει χρηματικές θυσίες η Κυπριακή Δεξιά και πως «η Κυπριακή αντίδραση άρχίζει από τώρα να προπαρασκευάζεται γι' αυτό τον άγώνα». Ός έδω καλά. Έκανε δηλαδή η σταλινική ήγεςία, σαν τον καλό στρατηγό, μιά άντικειμενική άχτιμηση των δυνάμεων του άθροιστικού στρατοπέδου.

Τώρα, ποιές είναι οι δικές μας δυνάμεις που μπορούμε να κινητοποιήσουμε γι' αυτή τη μάχη; Τι προπαρασκευές κόνιας γι' αυτή τη μάχη. Τι άνθρωπινο όλικό έχουμε για να άπιστρατεύσουμε; Ποιά είναι η ψυχολογική κατάσταση του άνθρωπινου όλικού που έχουμε; Και πάνω στις άπαντήσεις σ' αυτά τα ρωτήματα ποιά είναι η στρατηγική κι' η τακτική που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε για να κερδίσουμε αυτή τη μάχη;

Θά προσπαθήσουμε να δώσουμε μιά άντικειμενική άχτιμηση της κατάστασης μέσα στο εργατικό κίνημα και σ' αυτή μας την προσπάθεια, θα μας βοηθήσει πολύ η άξαιρετική ικανότητα, που έχει ο «φίλος» Γ.Γ. του ΑΚΕΛ Φ. 'Ιωάννου στο να κάνει άριστοτεχνικές διαπιστώσεις για τις άντικειμενικές συνθήκες.

Από ένα άρθρο του «φίλου» Γ.Γ. που δημοσιεύτηκε στο «Δημοκράτη» στις 4 του 'Ιουλίου, 1948, θγαίνουμε οι άπαντήσεις που γυρεύουμε: Νά τες:

- 1) Το εργατικό κίνημα της Κύπρου σήμερα περνά κρίση.
- 2) Χρειάζονται το ταχύτερο άναπροσαρμογές στην τακτική στο εργατικό κίνημα.
- 3) Χρειάζεται να γίνει δλοπλευρη στροφή προς τα όικονομικά προβλήματα της εργατικής τάξης.
- 4) Βρισκόμαστε σήμερα στην άμυνα.
- 5) ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΛΝΟΣ ΣΥΣΣΩΡΕΥΣΗ ΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ
- 6) ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΡΟΠΑΛΝΟΣ ΣΥΣΣΩΡΕΥΣΗ ΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ
- 7) Οι άντικειμενικές συνθήκες είναι άριμες μα οι ύποκειμενικές δεν είναι άριμες.

Αυτές τις σωστές διαπιστώσεις τις έκανε ο «φίλος» Φιφής. Δεν προχώρησε, όμως, πιά πέρα για να τις συγκεκριμενοποιήσει, να τις άξιοποιήσει και πάνω τους να στηριχτεί για να καθορίσει την στρατηγική και την τακτική που πρέπει να άκολουθησει το κίνημα σ' αυτή την περίοδο για να μπορούμε να περάσει απ' την άμυνα στην άντεπίθεση και στην έπιθεση.

Μ' όλο που λέει και έκανε ο «φίλος» Γ.Γ. πως χρειάζονται άναπροσαρμογές, πως χρειάζεται προπαρασκευή και, προπαντός, χρειάζεται η συσώρευση πολλών παραγόντων—όυτε τι είδους προπαρασκευής όυτε τι είδους παραγόντων—όυτε τι είδους προπαρασκευής όυτε τι είδους παραγόντων, χρειάζεται να συσσωρευτούν.

Άηλαδή, ο καλός στρατηγός, που άπολόγισε καλά τη δύναμη και τις μέθοδες του άθροιστικού στρατοπέδου, και την άνάγκη προπαρασκευής του όικου του στρατοπέδου, προχώρησε και παραπέρα και να καθορίσει την προπαρασκευή του, να κάνει την προπαρασκευή του, για να καθορίσει και την τακτική του και να μπει στη μάχη.

Μπήκε στη μάχη άπροπαρασκευάστος. Η άστική αντίδραση είναι πανέτοιμη, όπως παραδέχεται το εργατικό κίνημα χρειάζεται προπαρασκευή, μα χωρίς προπαρασκευή το ρίχνουμε στη μάχη, μεμονωμένα. Μιά τους μεταλλουργούς μιά τους άμιαντωμένους, μιά τους οικοδόμους. Και

## ΛΕΟΝΤΑΤΡΟΤΣΚΥ ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Τον περασμένο μήνα, συμπληρώθηκαν σαράντα χρόνια, που χωρίς διακοπή πέρανω μέρος στην εργατική κίνηση, κάτω απ' τη σημαία του μαρξισμού. Στά δεκαοχτώ μου χρόνια άργάσωσα παράνομα στο Νικολάγιεφ την ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΝΟΤΙΟΥ ΡΩΣΣΙΑΣ, που άριθμούσε 200 εργάτες. Έξέδιδε ένα πολυγραφώμενο φύλλο τη «ΝΑΣΕ ΝΤΙΕΛΟ» (Η ύπόθεσή μας). Κατά την διάρκεια της πρώτης μου έξορας στη Σιθθρία (1900-1902) πήρα μέρος στην ίδρυση της ΜΑΧΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΤΑΞΗΣ. Άφου άπέδρασα και κατέφυγα στο έξωτερικό, προχώρησα στην σοσιαλδημοκρατική άργάνωση της «Ισκρα» (σπίθα), που διευθυνόταν από τον Πλεχάνωφ, τον Λένιν και άλλους άγωνιστές, στα 1905 θρέθηκε έπι κεφαλής στο πρώτο σοβιέτ (Συμβούλιο) των εργατικών άντιπροσώπων της Πετρούπολης. Πέρασα τεσεράμιση χρόνια στην φυλακή, δλομίσια χρόνια στη Σιθθρία, όπου με κατέδικασαν δυο φορές κι' άπ' όπου δυο φορές άπέδρασα. Ήξησα δώδεκα χρόνια στην έξορία κάτω απ' το παλιό καθεστώς. Καταδικάστηκε σε φυλάκιση στην Γερμανία έρημνη για τη κτύπησα τον πόλεμο. Έξορίστηκα απ' τη Γαλλία για την ίδια αίτία. Φυλακίστηκε στην 'Ισπανία. Μ' έθεσαν σε περιορισμό στον Καναδά.

Οι σταλινικοί ιστορικοί, που με παρουσιάζουν σαν να ήμουν μεσεθικός ως το 1917 παραποιούν κατά τη συνήθειά τους την 'Ιστορία. Άπ' τη στιγμή που ο μπολσεβικισμός και ο μεσεθικισμός διαχωρίστηκαν πολιτικά και άργανωτικά (1904), έμεινα έξω κι' απ' τις δυο φράσεις. Άλλά τρεις έπαναστάσεις άπέδειξαν τη πολιτική μου συνταύτιση σ' όλα τα όυσιώδη ζητήματα, με την Πολιτική του Λένιν, παρά τις συγκρούσεις και την πολεμική. Άπό το τέλος του 1904 άποστηρίχια πως η ρωσική έπανασταση θα μπορούσε να τελειώσει μονάχα με την δικτατορία του προλεταριάτου, που με τη σειρά τους θα άδηγοσε στη σοσιαλιστική μετατροπή της κοινωνίας άν πάλτα η παγκόσμια έπανασταση έξελλοσσινταν με έπιτυχία. Μιά μειοψηφία απ' τους σημερινούς μου αντιπάλους θεωρούσε, μέχρι τον 'Απρίλιο του 1917, αυτή την προοπτική σαν φανταστική. Τη χαρακτήριζε με έχθρότητα «τροσκισμός» και της άντέτασε το πρόγραμμα της δημοκρατικής μπουρζουαζίας. «Όσον άφορά τη μεγάλη πλειοψηφία της σημερινής γραφειοκρατίας, αυτή συμβιβάστηκε με την έξουσία των Σοβιέτ μόνο έπειτα από τη νίκη που έθαλε τέρμα στον έμφύλιο πόλεμο.



στην εργατική κίνηση στην Αυστρία, στην 'Ελβετία, στη Γαλλία, στην 'Ενωμένες Πολιτείες. Σκέφτομαι μ' εδνωμοσύνη πως η έξορία μου επέτρεψε να εισχωρήσω καλύτερα στη ζωή της παγκόσμιας εργατικής τάξης και να κάνω την έννοια του διεθνισμού, που στην άρχή μου ήταν άφηρημένη, τη νικητήρια δύναμη όλης της ύπόλοιπης ζωής μου.

Ένώ διαρκούσε ο πόλεμος, άγωνίστηκα πρώτα στην 'Ελβετία, έπειτα στη Γαλλία κατά το σωβιετισμό που κατέρωχε τη ΙΙ Διεθνή. Έξέδιδε δυο χρόνια στο Παρίσι, κάτω απ' τη στρατιωτική λογοκρισία και ρούσικη έφημερίδα με διεθνιστικό έπαναστατικό πνεύμα. Συνδέθηκε πολύ στενά με τους Γάλλους διεθνιστές και πήρα μέρος με τους άντιπροσώπους τους στη συνδιάσκεψη του Τσίμμερβαλν (1915). Άκολούθησα την ίδια δράση τους δυο μήνες που πέρασα στις 'Ενωμ. Πολιτείες.

Έφτασα στη Πετρούπολη στις 5 του Μάη 1917 από το στρατόπεδο συγκέντρωσης του Καναδά, άλλα έκανα τους αιχμαλώτους Γερμανούς ναύτες να γνωρίσουν τις ιδέες του Λίμπνεχτ και της Ρ. Λούξεμπουργκ. Άμέσως πήρα δραστήριο μέρος στη άργάνωση της 'Οχτωβριανής 'Επαναστασης προπάντων τους τέσσερις μήνες, όπου ο Λένιν, που κρύβονταν, άποχρεώθηκε να τους περάσει στη Φιλανδία. Ο Στάλιν, γράφοντας στα 1918, ένα άρθρο που είχε σκοπό να μειώσει το ρόλο μου στην έπανασταση θρέθηκε εν τούτοις άποχρεωμένος να πεί: «Όλη η δουλειά της πρακτικής άργάνωσης της έξέγερσης έκαταστήκε κάτω απ' τη προσωπική διεύθυνση του προέδρου των Σοβιέτ της Πετρούπολης Τρότσκι. Μπορεί να θεωρωθεί με πλήρη πεποίθηση ότι το κόμμα πριν από κάθε άλλον και πιάτερο από κάθε άλλον όφείλει εδνωμοσύνη στον Τρότσκι για το γρήγορο πέραςμα της φρουράς στο πλευρό των σοβιέτ και τη καλή άργάνωση της δουλειάς της

έπαναστατικής έπιτροπής του πολέμου». (Πράβδα, άριθ. 241, 6 του Νοέμβρη 1918). Έπειτα απ' την 'Οχτωβριανή 'Επανασταση έμεινα στην έξουσία έννά χρόνια, και πήρα μέρος στην οικοδόμηση του εργατικού Κράτους, στη διπλωματική δραστηριότητα, στη ζωή του Κόκκινου Στρατού, στην οικονομική άργάνωση, στις έργασίες της Κομμουν. Διεθνούς. Τρία χρόνια διεύθυνα τον έμφύλιο πόλεμο. Κατά τη διάρκεια της οκληρής αυτής δουλειάς μου συνέβη να πάρω δρακόντια μέτρα. Φέρω δλοκλήρη την εδνωμοσύνη μου μπροστά στην εργατική τάξη και μπροστά στην 'Ιστορία. Η δικαιολόγηση αυτών των μέτρων ήταν στην 'Ιστορική τους άναγκαιότητα, μέσα στο γεγονός πως γίνονταν για την πρόοδο και άναποκρινόταν στα όυσιώδη συμπεριφέροντα της εργατικής τάξης. Ονόμαζα με το άληθινό του όνομα κάθε περιορισμό που έμπαινε απ' τον έμφύλιο πόλεμο και έδινα γι' αυτόν λογαριασμό στις εργατικές μάχες. Δεν είχα τίποτα να κρύψω απ' το λαό.

Όταν σχηματίστηκε σε όρισμένους κύκλους του κόμματος μιά άντιπολίτευση κατά των μεθόδων που διυθύνονταν έμφύλιο πόλεμο—κι' ό το δεν έγινε χωρίς τη κρυφή συνδρομή του Στάλιν—τον 'Ιούλιο του 1919 ο Λένιν μου έδωσε μιά μέρα, με δική του προτροβούλα, ένα άσπρο φύλλο χαρτί που στο κάτω μέρος του ήταν γραμμένες αυτές οι λέξεις: «Σύντροφε, γνωρίζοντας την άσστηρότητα των διαταγών του σ. Τρότσκι,

είμαι τόσο πεπεισμένος για την όρθότητα τους, για τη χρησιμότητά τους και για την άναγκαιότητά τους για το καλό της ύπόθεσής μας άποστηρίξω χωρίς έπιφύλαξη αυτή τη διαταγή του σ. Τρότσκι». (Βλ. Ουλιάνωφ) (Λένιν).

Αυτό το άγραφο ένυπόγραφο χαρτί δεν ήταν χρονολογημένο. Έπρεπε σε περίπτωση άνάγκης, να το χρονολογήσω ένώ ο ίδιος. Είναι γνωστή η άσωση του Λένιν σ' ό,τι άφορούσε τις σχέσεις του με τους εργάτες. Πίστευε εν τούτοις πως μπορούσε απ' τα πριν να άπογράψει κάθε διαταγή μου. Άκρως κι' όταν απ' αυτή έξερτάνταν συχνά πολυάριθμες ψυχές. Ο Λένιν δεν φοβόταν κατέχρηση έξουσίας από μέρους μου. Προσέβαίνω για την πρόοδο και άναποκρινόταν στα όυσιώδη συμπεριφέροντα της εργατικής τάξης. Ονόμαζα με το άληθινό του όνομα κάθε περιορισμό που έμπαινε απ' τον έμφύλιο πόλεμο και έδινα γι' αυτόν λογαριασμό στις εργατικές μάχες. Δεν είχα τίποτα να κρύψω απ' το λαό.

## ΑΠ' ΑΦΟΡΜΗ ΜΙΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

### Η «ΛΑΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ» ΚΥΠΡΟΣ

#### ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ

Πήραμε και δημοσιεύουμε την πιο κάτω έπιστολή: «Στον άγαπητό «Εργάτη». Σύντροφε, Στήν έκδοση του «Εργάτη» της 1ης Αυγούστου 48, διάβασα μιά προκήρυξη προς τους συνέδρους του Συνεδρίου Αύτοκυβέρνησης. Άναλύοντας τη μαρξιστική θεωρία και θασίζόμενος στην ως τα σήμερα δημοσιογραφική καμπάνια του «Εργάτη», λυπούμαι να παρατηρήσω πως το άρθρο αυτό με τον τίτλο «ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΛΕΥΤΕΡΗ ΛΑΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟ» δεν συνταύτιζεται με την πραγματική μαρξιστική ως τα σήμερα άρθρογραφία του «Εργάτη» γύρω από το θέμα αυτό. Παρακαλώ η άγαπητή σύνταξη του «Εργάτη» να μιά άναλύσει αυτή την κάπως δυσκολοκατανόητη σταλινική τίτλοφορία. Λάρνακα Σύντροφικα, Μ.Σ.».

Στημ. Σύντ. 'Επ.: Είναι γεγονός, πως οι λέξεις «λαός», «ελαϊκός», «λαοκρατία», «ελαϊκοδημοκρατία», «λαοκρατούμενος», κ.τ.ρ., χρησιμοποιούνται τόσο χαλαρά κι' άόριστα τα τελευταία χρόνια, έτσι που να έχουν έκφυλιστεί και να έχουν χάσει την άρχική τους προοδευτική έννοια—την έννοια που είχανε στην περίοδο των άστικών έπαναστάσεων των τελευταίων δυο αιώνων. Στήν σημερινή έποχή—την έποχή της προλεταριακής έπαναστασης που τα «ελαϊκά» κόμματα και τα «ελαϊκά μέτωπα», όντας στην έξουσία, άποκεφα

είμαι τόσο πεπεισμένος για την όρθότητα τους, για τη χρησιμότητά τους και για την άναγκαιότητά τους για το καλό της ύπόθεσής μας άποστηρίξω χωρίς έπιφύλαξη αυτή τη διαταγή του σ. Τρότσκι». (Βλ. Ουλιάνωφ) (Λένιν).

Αυτό το άγραφο ένυπόγραφο χαρτί δεν ήταν χρονολογημένο. Έπρεπε σε περίπτωση άνάγκης, να το χρονολογήσω ένώ ο ίδιος. Είναι γνωστή η άσωση του Λένιν σ' ό,τι άφορούσε τις σχέσεις του με τους εργάτες. Πίστευε εν τούτοις πως μπορούσε απ' τα πριν να άπογράψει κάθε διαταγή μου. Άκρως κι' όταν απ' αυτή έξερτάνταν συχνά πολυάριθμες ψυχές. Ο Λένιν δεν φοβόταν κατέχρηση έξουσίας από μέρους μου. Προσέβαίνω για την πρόοδο και άναποκρινόταν στα όυσιώδη συμπεριφέροντα της εργατικής τάξης. Ονόμαζα με το άληθινό του όνομα κάθε περιορισμό που έμπαινε απ' τον έμφύλιο πόλεμο και έδινα γι' αυτόν λογαριασμό στις εργατικές μάχες. Δεν είχα τίποτα να κρύψω απ' το λαό.

Όταν σχηματίστηκε σε όρισμένους κύκλους του κόμματος μιά άντιπολίτευση κατά των μεθόδων που διυθύνονταν έμφύλιο πόλεμο—κι' ό το δεν έγινε χωρίς τη κρυφή συνδρομή του Στάλιν—τον 'Ιούλιο του 1919 ο Λένιν μου έδωσε μιά μέρα, με δική του προτροβούλα, ένα άσπρο φύλλο χαρτί που στο κάτω μέρος του ήταν γραμμένες αυτές οι λέξεις: «Σύντροφε, γνωρίζοντας την άσστηρότητα των διαταγών του σ. Τρότσκι,

είμαι τόσο πεπεισμένος για την όρθότητα τους, για τη χρησιμότητά τους και για την άναγκαιότητά τους για το καλό της ύπόθεσής μας άποστηρίξω χωρίς έπιφύλαξη αυτή τη διαταγή του σ. Τρότσκι». (Βλ. Ουλιάνωφ) (Λένιν).

Αυτό το άγραφο ένυπόγραφο χαρτί δεν ήταν χρονολογημένο. Έπρεπε σε περίπτωση άνάγκης, να το χρονολογήσω ένώ ο ίδιος. Είναι γνωστή η άσωση του Λένιν σ' ό,τι άφορούσε τις σχέσεις του με τους εργάτες. Πίστευε εν τούτοις πως μπορούσε απ' τα πριν να άπογράψει κάθε διαταγή μου. Άκρως κι' όταν απ' αυτή έξερτάνταν συχνά πολυάριθμες ψυχές. Ο Λένιν δεν φοβόταν κατέχρηση έξουσίας από μέρους μου. Προσέβαίνω για την πρόοδο και άναποκρινόταν στα όυσιώδη συμπεριφέροντα της εργατικής τάξης. Ονόμαζα με το άληθινό του όνομα κάθε περιορισμό που έμπαινε απ' τον έμφύλιο πόλεμο και έδινα γι' αυτόν λογαριασμό στις εργατικές μάχες. Δεν είχα τίποτα να κρύψω απ' το λαό.

Όταν σχηματίστηκε σε όρισμένους κύκλους του κόμματος μιά άντιπολίτευση κατά των μεθόδων που διυθύνονταν έμφύλιο πόλεμο—κι' ό το δεν έγινε χωρίς τη κρυφή συνδρομή του Στάλιν—τον 'Ιούλιο του 1919 ο Λένιν μου έδωσε μιά μέρα, με δική του προτροβούλα, ένα άσπρο φύλλο χαρτί που στο κάτω μέρος του ήταν γραμμένες αυτές οι λέξεις: «Σύντροφε, γνωρίζοντας την άσστηρότητα των διαταγών του σ. Τρότσκι,

είμαι τόσο πεπεισμένος για την όρθότητα τους, για τη χρησιμότητά τους και για την άναγκαιότητά τους για το καλό της ύπόθεσής μας άποστηρίξω χωρίς έπιφύλαξη αυτή τη διαταγή του σ. Τρότσκι». (Βλ. Ουλιάνωφ) (Λένιν).

Αυτό το άγραφο ένυπόγραφο χαρτί δεν ήταν χρονολογημένο. Έπρεπε σε περίπτωση άνάγκης, να το χρονολογήσω ένώ ο ίδιος. Είναι γνωστή η άσωση του Λένιν σ' ό,τι άφορούσε τις σχέσεις του με τους εργάτες. Πίστευε εν τούτοις πως μπορούσε απ' τα πριν να άπογράψει κάθε διαταγή μου. Άκρως κι' όταν απ' αυτή έξερτάνταν συχνά πολυάριθμες ψυχές. Ο Λένιν δεν φοβόταν κατέχρηση έξουσίας από μέρους μου. Προσέβαίνω για την πρόοδο και άναποκρινόταν στα όυσιώδη συμπεριφέροντα της εργατικής τάξης. Ονόμαζα με το άληθινό του όνομα κάθε περιορισμό που έμπαινε απ' τον έμφύλιο πόλεμο και έδινα γι' αυτόν λογαριασμό στις εργατικές μάχες. Δεν είχα τίποτα να κρύψω απ' το λαό.

στην έκδοση του «Εργάτη» της 1ης Αυγούστου 48, διάβασα μιά προκήρυξη προς τους συνέδρους του Συνεδρίου Αύτοκυβέρνησης. Άναλύοντας τη μαρξιστική θεωρία και θασίζόμενος στην ως τα σήμερα δημοσιογραφική καμπάνια του «Εργάτη», λυπούμαι να παρατηρήσω πως το άρθρο αυτό με τον τίτλο «ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΛΕΥΤΕΡΗ ΛΑΟΚΡΑΤΟΥΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟ» δεν συνταύτιζεται με την πραγματική μαρξιστική ως τα σήμερα άρθρογραφία του «Εργάτη» γύρω από το θέμα αυτό. Παρακαλώ η άγαπητή σύνταξη του «Εργάτη» να μιά άναλύσει αυτή την κάπως δυσκολοκατανόητη σταλινική τίτλοφορία. Λάρνακα Σύντροφικα, Μ.Σ.».

Στημ. Σύντ. 'Επ.: Είναι γεγονός, πως οι λέξεις «λαός», «ελαϊκός», «λαοκρατία», «ελαϊκοδημοκρατία», «λαοκρατούμενος», κ.τ.ρ., χρησιμοποιούνται τόσο χαλαρά κι' άόριστα τα τελευταία χρόνια, έτσι που να έχουν έκφυλιστεί και να έχουν χάσει την άρχική τους προοδευτική έννοια—την έννοια που είχανε στην περίοδο των άστικών έπαναστάσεων των τελευταίων δυο αιώνων. Στήν σημερινή έποχή—την έποχή της προλεταριακής έπαναστασης που τα «ελαϊκά» κόμματα και τα «ελαϊκά μέτωπα», όντας στην έξουσία, άποκεφα

Η Σ. Ε.



ΜΕ ΜΑΡΞΙΣΤΙΚΟ ΠΑΚΟ  
ΑΜΕΣΗ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ

Σύμφωνα με μια είδηση του Ρέουτερ, που δημοσιεύτηκε στον «Ανεξάρτητο» της 19ης Αυγούστου, η εφημερίδα «Ουνιτά», όργανο του Κ.Κ.Ι., γράφει πως «θρομβώδεις» σκιές κατ'επίσημον σημασία κάνα στον Τάρακτα κί' άλλους λιμένες της Ιταλίας, όταν έλληνικό πλοίο κατέπλευσε κ' έτοιμαζόταν να φορτώσει πολεμοφόδια για τη μοναρχική κυβέρνηση της Αθήνας. Σε μερικές περιπτώσεις, η Ιταλική αστυνομία, έκαψε συλλήψεις, απαγόρευσε δέ στην κυκλοφορία κεί τους κ' έχοντας εργασίαν» στους λιμένες.

ΚΕΙΜΑΡΡΟΣ!

Η «Σοσιαλιστική Ένωση» Γερμανίας (Ένωση Σταλινικών -Σοσιαδημοκρατών), ανέκοινωσεν επίσημα, πως μέσα στο κόμμα και στη Σοβιετική ζώνη της Γερμανίας δρὰ «κομμουνιστική ομάδα αντίπολιτευσας» κ' εκάλεσε τὰ μέλη νὰ «αγρυπνούν εναντίον της διασπαστικής δράσεως των εν λόγω ομάδων», και πως πρέπει νὰ «εκαθαρισθουν όλα τα αντικομμουνιστικά κ' αντίσοβιετικά στοιχεία!» Σημειώτέον ότι η ονομασία των αντιπολιτευτικών αυτών ομάδων είναι «Αντιπολιτευσις Κομμουνιστικού Κόμματος» (όνομασία των Τροτσικιστών της Γερμανίας κατά την προχίτηλερικήν περίοδο).

Όπως έγραψε ο «Εργάτης» σε παλιά του έκδοση, πολλά παλιά κομμουνιστικά στοιχεία, με μεγάλη δραστηριότητα κατά την προχίτηλερικήν περίοδο και κατά την περίοδο της άγριας καταπίεσης των χιτλερικών, τὸ τέλος του πολέμου, άρχισαν νὰ δουλεύουν και πάλι δραστήρια, για τὴν άναστήλωσιν του κομμουνιστικού κινήματος και ένάντια στη σαβιτιστική, καταπιεστική δράση της σοβιετικής γραφειοκρατίας, κάτω από τη σημαία της 4ης Διεθνούς. Όπως φαίνεται, η δράση των συντρόφων αυτών δεν έμεινε χωρίς καρπούς, Φούτωσε πολύ, πάρα πολύ, ως τὸ σημεῖο πὸ ὃ σταλινικοί της Γερμανίας ν' αναγκάζονται νὰ δημοσιογουν ΕΠΙΣΗΜΑ τὸν κίνδυνο πὸ διατρέχουν ἀπὸ τὰ «στοιχεία» τούτα.

Αὐτὸ δείχνει εκάθαρτα πως οί «θεοὶ» της 4ης Διεθνούς άρχισαν νὰ ξεπλύνονται με γοργὸ ρυθμὸ στὰ πέταρα της αικουμένης. Τὸ Τεταρτοδιεθμιστικὸ κίνημα φουντάει κί' ἀναπτύσσεται γιατί είναι τὸ πραγματικὸ κίνημα τῶν εργατῶν, άγροτῶν και καταπιεζομένων της γῆς. Κανένας δὲν μπόρει νὰ σταματήσει τὸν χείμαρρο αὐτὸ. Γιατὶ πηγάζει ἀπ' αὐτὴ τούτη τὴν πηγὴ της έργαστο-άγροτικῆς τάξης και τῶν καταπιεζομένων του κόσμου. Κί' ὁ χείμαρρος τούτος, σὰ νέος Πηνειὸς και «Αλφειὸς», θὰ ξεκαθαρίσει τοὺς «σταύλους» του εργατικὸ κίνηματος ἀπὸ τὴν κορπίαν τῶν σταλινικῶν και σοσιαδημοκρατῶν ὀμπορτομιστῶν προδωτῶν.

ΣΟΦ΄ΣΤΕΙΣ!

Ο κ. Κληρίδης, σάν ἐπιστέγασμα τῶν ἀπόψεων του για τὴν Αὐτοκυβέρνηση, γράφει στὸν «Ε. Τύπος»: «...Ὅτε τὰ ἄςμα, οὔτε οί κοινότητες θὰ εἶχον ανάγκην νὰ κάμνουν οίανδήποτε ἀβάριαν του «Εθνικοῦ» πᾶν φρονήματος διὰ τὸ ἀποστεινωταί πρὸς τοὺς «Αγγλους Τμηματάρχες διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν αληθινῶν τῶν ἡ τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων των. Μὲ Αὐτοκυβέρνησιν θὰ εἶχον ν' ἀποστεινωταί πρὸς Κύπριους Ὑπουργούς. Καὶ ἔτσι ὁ Αὐτοκυβέρνησις δὲν θὰ ἦτο ὁ τάφος της Ἐνώσεως. Θὰ ἦτο ἡ ζωὴ της ἐνώσεως»!

Μὲ λίγα λόγια, ὅταν τὰ ἄςτομα ἡ οί κοινότητες ἀποστεινωταί πρὸς τοὺς «Αγγλους τμηματάρχες και ζητᾶν τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων των ἀποτελεῖ, κατὰ τὸν κ. Κληρίδη, ΑΕΨΑΡΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙ-

τάρων, ἀπὸ τὴν φροσύνη σου ἀν με ἐφοδία που προδρίζουνται για τὴ μοναρχοφασιστικὴ Κυβέρνησις της Ελλάδας. Οί εργατῆς της Κύπρου, παράλληλα με τὴν ὕλική ὑποστήριξιν τῶν ἡραϊκῶν ἀνταρτῶν, πρέπει νὰ οργανώσουν και τὴ μάχη για τὴν ἡθική ὑποστήριξιν τους. Ἡ εἰδηση για τὴ στάση τῶν Ἱταλῶν εργατῶν έναντι τῶν καταπιεζομένων, φόνων» του ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔρχεται ν' ἀποδείξει, πέρα για πέρα, τὴν ἀρθότητα της θέσεως μας. Οί Κύπριοι εργατῆς εἰς παραδειγματισθοῦνε ἀπὸ τοὺς Ἱταλοὺς συναδέλφους τους. Πρέπει νὰ κινητοποιηθοῦνε πρὸς αὐτὴ τὴν κατεύθυνσιν. ΑΜΕΣΑ. Ὅποιαδήποτε καθυστέρηση εἶναι ἐγκλημα.

ΚΟΥ ΤΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ!

Αὐτὰ, περίπου, λέει και ἡ νότιος Ἐθνικοφροσύνη, για τοὺς Ἐργάτες και τοὺς Ἄγροτῆς που ζητᾶνε ἀπὸ τοὺς ἄλλοὺς τμηματάρχες τὴ λύσιν τῶν προβλημάτων τους. Καὶ ἐπειδὴ με τὴν «Αὐτοκυβέρνησιν» τύπου ΑΚΕΛ-Κληρίδης (ἢε σχετικὸ) Σύνταγμα, «Δημοκράτης» ἡμ. 23 Μαΐου) οί εργαζόμενες μάζες θὰ ἀποστεινωταί πρὸς Κυπρίους... Ὑπουργούς, αὐτὸ και πῶς ἂν αὐτὸ, δὲν ἔ' ἀποτελεῖ «Εὐαγγέλιον ἀδελφῶν», γιατί αὐτὸ θὰ εἶ ἡ «ζωὴ της Ἐνώσεως»!

ΠΟΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ;

Αὐτὰ περίπου λέγονταν, σὲ ὅλους τοὺς τόνους προπολεμικὰ και γράφονταν ἀπὸ τὴς ἔθνικφρονες φυλλάδες του τῶν μας, ὅταν ἐσοικωθῆσαν για ν' ἀπαιτήσουν ἀπ' τοὺς καταχρητῆς μας τὴν ἀντικατάσταση του Διοικητικοῦ προσωπικοῦ, που ἦταν ἐκατὸν τὰ ἑκατὸ ἄγγλοι, με Κυπρίους ἐπιστήμονες! γιατί νομίσαν πὸς ἡ αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ κάνανε τὰ δεσμὰ τῶν Κυπριακοῦ λαοῦ... γλυκύτερα και περισσότερο ὑπερήφια.

Περὶ τὸ νὰ προστάσουμε πὸς ἡ ἀξιοποίησιν της εἰσηγῆς ἀπόδειξιν τὸ ἀντίθετο, σὲ βαθμὸ πὸ ἀναγκάστηκε ὁ πολὺ ΚΑΚ ν' ἀναίρεσει ὅσα ἔγραψε πάντα σ' αὐτὸ τὸ θέμα, και νὰ ζητήσει ἀπὸ τοὺς Κύπριους δημοσιογους λειτουργοὺς ν' ἀφήσουν «δόκληρη τὴν εὐθύνην στοὺς Ἐγγλέζικους ὄμους, γιατί οί εργαζόμενες μάζες δὲ βρίσκαν, παρὰ τὴ διαθεβαίσεις του τύπου, καμμί, ἀπολύτως καμμί, διαφορὰ με τὴν ἀπλή ἀντικατάσταση στὰ πρόσωπα που τὸν Κυβερνοῦνε.

ΠΟΙΟΝ ΞΕΓΕΛΑ;

Ο «πολύπλευρος» και «πολύξερρος» πρῶην Πρόεδρος του ΕΑΣ κ. Ι. Κληρίδης γράφει στὸν «Ελευθερο Τύπος» της Παρασκευῆς στή «Πρὸς Ἐθνικὸν Πάραρτιον»: «Εἶναι ἄσπαστον νὰ παραδεχθῶμε δὲ ἂν ἡ ΑΙΣΧΡΑ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΔΕΝ ΕΚΥΡΙ-ΑΡΧΟΥΣΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑΝ, ὁ κομμουνισμὸς δὲν θὰ ἐνεφανίζετο σάν ἐκξέμα εἰς τὸ ἄςμα της»!

Σάν πολὺ μᾶς παίζει τὸν «πολύξερρο» ὁ κ. Κληρίδης! Γιατὶ, τί θὰ ἦταν ἡ κοινωνία, κ. Κληρίδη, ἂν δὲν ἔκυριαρχοῦσε σ' αὐτὴν ἡ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟ; Δὲν ἔχουμε ὅπ' ὅψη μας κανένα ὄρισμὸ της κοινωνίας που δὲν ὑπάρχει ἐκμετάλλευσιν ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο, ἔχτος του ὄρου ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ. Ἐκξέμα για μᾶς εἶναι ἡ ἐκμετάλλευσιν ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο. Ἐνὸς για ὅσα εἶναι... ὁ Κομμουνισμὸς! Ὁ κομμουνισμὸς που ἀγωνίζεται για τὴν κατάρρη-

ΟΧΤΩ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΤΕΣ...

Στὴν Τέφρα του Ἄρχηγου ὀρκίζομαστε

του ΓΙΑΝΝΗ ΞΥΠΟΥΛΤΟΥ

Τὸ παλαιὸν ἄρθρο του ἀληθινὸτου συντρόφου μας Γ. ΞΥΠΟΥΛΤΟΥ που «σκοτώθηκε» ὁ Νεζερὸ τὸν Ἰούνη του 1943 ἀπ' τοὺς δῆμιους τοῦ Ἱταλικὸ ὑπερ-ριαλισμοῦ, γραμμένο στήν Ἀκροναυτία για τὴν 1η ἐπέτειο της δολοφονίας του Α. Τρότσκι, ἀφιερώνεται ἀπ' τὴ σύνταξιν του «Εργάτης» για τὰ ὀχτάχρονα του μεγάλου νεκροῦ μας.

Ὁ ὀργανῶτῆς του κόκινου στρατοῦ σὲ πὸ δοξασιμένες πὸς μέρες, ὁ κυριότερος συνεργάτης του Λένιν στὰ χρόνια της Ἐπαναστάσεως και του ἐμφύλιου πολέμου, ὁ καλύτερος συνεχιστῆς του κοινου τους ἔργου, ἑκαίστος που μαζί με τὸν Λένιν ἦταν ὁ ἄνωτερο πὸς φῶτινότητα πνεύματος, σὲ τολμηρὴ ἑπαναστατικὴ σκέψη, σὲ ἀλύγιστη ἀσάλενια βέλη, σὲ ἀκατάβλητη μαχητικὴ κόπνη, ἑπαναστατικὴ ὀρμή και ἡθικὸ μεγαλεῖο μπόρεσε νὰ δώσει στὸν αἰῶνα μας τὸ κίνημα της πὸ ἑπαναστατικῆς και προοδευτικῆς τάξης που γλῶρισε ἡ ἱστορία και μία ἐποχὴ πλοῦσια σὲ συγκλονιστικὰ γεγονότα και σπουδαίως καταχτησῶν του ἀνθρώπινου πνεύματος, ὁ Λέων Τρότσκι, δὲν ζεῖ πιά.

Ἡ πὸ ὀδελωρή, ἡ πὸ ματωσμένη, ἡ ἐγκληματικότερη μαφρία τῶν αἰῶνων, που ἀπὸ μαφρὸ δὲν ἔχει παρὰ μόνο τὸν εαυτὸ της νὰ ξεπεράσει πὸς συγερῆς δολοφονίας, σὲ φρικαστικὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα, σὲ ἀφθαστὴ ἐπιπονητικότητα σκοτεινῶν μεθῶδων για τὴν ἔξόντωσιν και τὴν καταπίεσιν τῶν πολιτικῶν της ἀντιπάλων, τέτοιος πὸ οί κἀ πὸς φύση Τουρκομετῶδες ὄλων τῶν ἐποχῶν της ἱστορίας οὔτε για τὴς φαντασθῶν, κατῶρθωθε ἐπιτέλους ἐκείνου που με πρωτοφανῆ λύσσα ἐπέδωξε ΤΟΝ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΗ.

Τὸ σπορὸ τὸ πληρωμένου ὀργάνου της Γκεπεσὸ σάριασε κάτω τὸν Γίγαντα της σκέψης, ἔστειλε στὸν τάφο ἐκείνων που ἦταν μία ἀπὸ τὴς ἐκλάμψεις, μία ἀπὸ τὴς ἀστρατῆς του ἀνθρώπινου πνεύματος και τῶν τῶν χρόνων ὁ κερανοῦς της ἐπανάστατικῆς ψυχῆς του προλεταριάτου.

Ὁ γραντιένιος θράχος της πίστης και της ἀφροσύνης στὸ ριπκὸ, που ὄλων τῶν εἰδῶν ὁ φοβεροῦ ἀνεμοῦ ἔφησαν ἀκλόνητο δὲν ὑπάρχει. Ἡ ἐνδάρκωσις της ἑπαναστατικῆς βύελλας, και συγκλόνισε τὸν κόσμο στήν ἐποχὴ μας, ἔπαυσε νὰ ζεῖ. Ἡ προσωποποίησιν του ἡραστείου ἐπαναστατικῆς δραστηριότητας στα μάτηος πλέων νὰ ξεχῶνε διαρκῶς και νὰ εἰς καυτερὴ λάθα, ἄλλὰ ἄς μὴ χαιρουν κί' ἄς μὴ ἀγάλλονται οί ποικιλιομορφὸι ἔχθροί του προλεταριάτου. Ἄς μὴ ἀλλάξαι ἄπο χαρὰ ἡ αἰμοσταγῆς καμάρια της Μόσχας. Κί' ὁ καθ' ἑα ἄξιος ἀρχηγὸς της, ὁ γεωργιανοῦς Βονασάρτης, ὁ Κᾶν τὸν Κρεμλίνο, ἄς μὴ θγάλοι στεναγμοῦς ἀνακούφισης. Τὸ συγερὸ ἔγκλημά τους δὲ θὰ τοὺς ὀφελῆσει σὲ τίποτα.

Ἡ ἱστορία δὲν σταμάτησε τὴν πορεία της ὅσο πολλὰ κί' ὅσο μεγάλα κί' ἂν ἦταν τὸ ἐγκλημα που κάναμε μ' αὐτὸ τὸν ἡλίθιο σκοπὸ ὄλοι ἐκείνοι που τοὺς εἶχε ἀνέκκλητα καταδικάσει. Καὶ τῶρα θριασκώμαστε σὲ μία ἀπὸ κείνες τὴς καμῆς της πὸ ὁ ρυθμὸς της παίρνει τόσο λιγγυῶδη ταχύτητα και οί κινητήριες δυνάμεις της ἑώτερο προμαχτῆ, κὴ ἔνταση ὅσο ὅσο μεγαλὸς κί' ἂν εἶναι ὁ σῶρος τῶν πτωμάτων που θάχουνε σὲ διάβα της ἀπὸ τοὺς καλύτερους

οἱ της ἐκμετάλλευσῶς ἀνθρώπων ἀπὸ ἄνθρωπο! Δὲν φανταζόμαστε πὸς ὁ κ. Κληρίδης χρειάζεται μᾶθημα πρὸς Κοινωνίας και Κομμουνισμοῦ. Ξερεῖ πολὺ καλά αὐτὰ τὰ πράγματα. Τὸ μόνο που θέλουμε νὰ τὸν ρωτήσουμε εἶναι τούτῳ: Παίαν προσπαθεῖτε νὰ ξεγελάσετε κ. Κληρίδη; Τὸν κοσμικὴ ἡ τὸν εαυτῶσας;

σκυπαίνεις του δρόμου της, δὲν θὰ μπορέσουν ν' ἀνακόψουν οὔτε νὰ ἐπιβραδύνουν ἔστω και για ἑνα λεπτὸ τὴν πορεία της. Δὲν ἔχουν ἀπὸ τὰ πρωτοφανῆ στήν ἱστορία ἐγκλήματά τους οὔτε αὐτὸ τὸ θλιβερό για δαύτους ὀφελος: νὰ παρατείνουν και για λίγες στιγμῆς μονάχα τὴν ἀγωνία τους.

Ἄλλὰ οί γελοίοι νᾶνοι, που ἑνα ἀπὸ τὰ τραγικὰ παιχνίδια της ἱστορίας τοὺς ἀνέθεσε στήν κορυφὴ του κράτους που ὅγνη ἀπὸ τὴ μεγαλειῶσπρη ἑπαναστάση τῶν αἰῶνων, μέσ' στή λύσσα της ἀπελπισίας τους, μέσ' στή σύγχυση της ἀπογνώσεως τους δὲν μποροῦν νὰ τὸ δοῦν αὐτὸ. Δὲν θὰ μποροῦσαν ὁμαζ νὰ κάνοουν κί' ἄλλοιῶς. Εἶναι στήν ἄθλια μοίρα τους, σὲ τὸ θλιβερό και ἐπονειδιστο σπῶλο τους.

Τὸ παγκόμοιο προλεταριάτο που χᾶνει τὸν πραγματικὸ ἀρχηγὸ του, κάθε τίμιος ἀνθρώπος που βλέπει νὰ ἐκλείπει μία πραγματικὴ μεγαλοφυία, κλίνει τὸ γόνυ πάνω ἀπὸ τὸν τάφο του για ν' ἀποδώσει τὸ φόρο τιμῆς στὸ μεγάλο νεκρὸ και σηκώνεται για ν' ἀποδοκιμάσει μ' ἀγανάχτησιν και ἀπόρρησισμοῦ και μ' ἄλη τὴν δύναμιν της ψυχῆς του τοὺς ἀτίμους δολοφόνους.

Οί ἀγωνιστῆς της 4ης Διεθνούς που χᾶνουν τὸ φῶσπινὸ καθοδηγητὴ τους, τὸ θεμελιωτὴ του παγκόμοιου κινήματος τους, σκύβουν κί' αὐτοί εὐλαβικά πάνω στὸν τάφο του με σφειγμένη καρδιά! και, εἶναι ἀλήθεια γιατί αὐτοί μποροῦν ἄς ἐκτιμῶσιν τὴν ὀπλωαία του ὅσο κανένας ἄλλος. Ὀχι όμως για νὰ μείνουν ἐκεῖ σκυφοί κί' ἀπελπισμένοι νὰ θρηνοῦν τὸ χαμὸ του ὀπως με σὰ στήν τῶφλῶσιν τους ἡλίθια ἀλιπίζον οί δολοφόνους. Ὀχι! Ἄλλὰ για νὰ σηκωθοῦν ἀφῆσος και με σφειγμένως τὰ βῶνα και τὴς γροθίες πὸ πολὺ ἀπὸ τὸ σφειμο της καρδιάς τους νὰ διαδηλώσουν τὴν ἀκλόνητη πίστη τους στὸν ἀγῶνα για τὴν παγκόσμια ἑπαναστάση, τὴν ἀλύγιστη ἀληθῆς της νὰ τὸν συνεχίσουν κάτω ἀπὸ τὴ σημαία της Διεθνούς τους με πολλὰ πλασασμένη τὴν ἔνταση ὄλων τους τῶν δυνάμεων για ν' ἀναπληρῶσουν ἑταῖ ἑνα μέρος ἀπὸ τὸ μεγάλο κενὸ που ἀφήνει ὁ χαμός του.

Τὸ τεράστιο και πολῶτιμο ἔργο που πρόσφασε νὰ μᾶς ἀφήσει, πλᾶς σὲ κείνο του Λένιν και τῶν ἱδρυτῶν του ἐπιστημονικοῦ σοσιαλισμοῦ, εἶναι ἑνα δρασιμκότατο ὄπλο στὰ χεῖρια μας που θὰ μᾶς δίνει πεποίθησιν σὲς δυνάμεις μας και στήν τελικὴ μας νίκη. Τὸ παραδειγμα της δικῆς του ζωῆς θὰ κρατᾶ ὀσθεσπτη τὸ φλόγα για τὴν ἐκπλήρωσιν του καθήκοντος, με τὴν πὸ πλατεία και τὴν πὸ πλήρη ἔννοιαν σὲς ψυχῆς μας και σὲς ψυχῆς ἄλλων γενεῶν.

Φυλακῆς Ἀκροναυτίας  
Αὐγουστος 1941

Ο «ΕΡΓΑΤΗΣ»

ΠΙΔΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΗΣ ΒΑΘΜΑΔΑΣ ΖΗΤΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΦΗ. ΜΕΡΙΔΙΩΠΛΗ ΣΑΣ Ἡ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΡΤΗΡΙΑ ΤΟΝ «ΕΡΓΑΤΗ» ΟΠΟΙΑ ΜΕΡΑ ΤΗΣ ΒΑΘΜΑΔΑΣ ΘΕΛΕΤΕ.

Σ' ΕΚΕΙΝΟ!

Θαρθεῖ μία μέρα, Σύντροφε, Φλόγα-Ὀδηγέ μας ΤΡΟΤΣΚΥ που ἡ τίμια ἡ ἀραγιαία, κάνοντας πιά σπειδίση γερὴ δτι ὑπόφωσκει μᾶς στήν ἀπλή της τὴ καρδιά. Ἐθὰ πεί κατάρτα ἀγρυπνη στὸ θρωμρὸ τὸ χεῖρι που σπῶχει κῶπει τὴ ζωὴ και, κλαίοντας μ' ἀδάμασπη, τὸ ὄμμα της θὰ φέρει στήν τάφο σου, Πελεκητή. Καὶ κεί θὰ πεί ὀρκο ἀπλὸ μᾶ κόκκινου, χορτάτο Γκερμῆστε με γρονθιά τοὺς ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΥΣ Σταλινικοῦ! σὲ προλεταριάτο δίνοντας πάλι τὰ φτερά! ΓΙΩΡΓΗΣ ΧΕΙΜΑΡΡΙΔΗΣ

ΗΓΕΣΙΑ ΚΑΙ ΜΑΖΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΤΕΙ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ ΜΑΣ Α.Π.

Ἡ ἔκδοση και ἡ κυκλοφορία του «Εργάτη» δημιούργησε, ἀναμφίβολα, ἑνα καινούργιο πρόβλημα για τὴν Κυπριακὴ Ἐργατικὴ Τάξη. Ἐνα πρόβλημα, που για πρώτη φορά παρουσιάζεται με δεύτητα μέσα στήν πορεία τῶν Ἐργατικῶν μαζῶν, που ἔχει ἄμεσο ἀντίχτυπο, τόσο ἀνάμεσα σὲς ἐργαζόμενες μάζες, ὅσο και στὸν κύκλο της ἡγεσίας» αὐτῶν τῶν μαζῶν.

Ἡ ἔκδοση και ἡ κυκλοφορία του «Εργάτη» ἀποτελεῖ πρόβλημα για τὴς μάζες και τὴν ἡγεσία» του, γιατί για πρώτη φορά παρουσιάζεται μία ἄλλη κατάσταση μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ Ἐργατικὸ κίνημα, που κριτικάρει ἀνοιχτὰ και ἀμφοισπθῆτῆ τὴν ὀρθότητα της πολιτικῆς της ὑπάρχουσας ἡγεσίας» μπροστὰ στὰ ποικιλια προβλήματα που ἀντιμετωπίζουμε καθημερινὰ οί μάζες τῶν εργατῶν κί' ἀγροτῶν.

Βέβαια, ὅπως ἦταν ἐπόμε-νο ἡ σταλινικὴ ἡγεσία του Ἐργατικου κινήματος, δὲν εἶδε με καλὸ μάτι τὴν ἔκδοση του «Εργάτη», γιατί ἀντιλήφθηκε σ' αὐτὴ, τὸν κίνδυνο που ἔρχοταν για νὰ τὴ σαρώσει μία μέρα και νὰ τὴν περῶσει στήν ἀφάνεια. Καὶ ὀρθικε, προχίηρα, τὸ ὄπλο για νὰ θγάλει ἀπὸ τὴ μέση τὸν ἐπικίνδυνο αὐτὸ ἔχθρο: τὴ ψευτιά και τὴ στυκοφαντία, τὰ μὸνα ὀπλά, που μέσα σὲς συνθήκες της σύγχρῆς, που χαραχτηρίζε σπμερα τὰ φαρδεῖα στῶματα του προλεταριακοῦ κινήματος που μποροῦν νὰ δώσουνε πρόσκαιρους καρπούς σὲ κείνους που ταμπουρωμένε πῶς ἀπὸ τὰ ἀνώτατα ὀπλά του κινήματος, τὰ χερῖφουνα ἐσκεμμένως για νὰ διαφανίζονε τὴ σύγχρῆ και νὰ ψαρεύουνε σὲ θολὰ νερά.

Ἄς δοῦμε, όμως, τί λένε σὲς Ἐργατικῆς μάζες, και γιατί ὅτι λένε ἀποτελεῖ ψευτιά και στυκοφαντία. Ὁ Γ.Γ. τῆς ΠΕΟ, σὲ ὀμιλία του στὸ ἐκίημα τῶν Συντεχνῶν, σὲ ἀφῶρα του στὸν «Ανεξάρτητο» και στὸ θεωρητικὸ «Δημοκράτης» κριτικάροντας τὴς θέσεις του «Εργάτη», πάνω στὸ ἔνσταγματῶ μᾶς ζήτημα, μὲ τὸν σατανικὸ ὀπλολογισμὸ πὸς ἡ αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ κινούσανε τὸν περιέγεια της Ἐργατικῆς Τάξης και θὰ τὴν ἔκανε, ἔτσι, νὰ διαβάσει τὸν «Εργάτη».

(συνεχίζεται)

ΤΡΟΤΣΚΥ: ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

(συνεχῆς ἀπὸ τὴν 1η σελ.)  
κρατία εἶναι μία προνομιού-δα και δυνατηρῆκη κάστα. Οί αἰτίες της σύγκρουσῆς, σὲ ὅλους τοὺς τομῆς ἔχουν ἀγαγορθῆ στὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, στὰ ἄρθρα και στὰ βιβλία που εἶναι προσιτὰ στὸ κοινό.

Ὑπερασπιζόμενοι τὴ σοβιετικὴ δημοκρατία κατὰ τοὺς γραφειοκρατικὸ ἀπολυταρχισμοῦ. Τὴν καλύτερεση τῶν ὀρων τῶν μαζῶν κατὰ τὸν ὑπερθλικὸν προνομιῶν τῶν διεθνοδυνῶν. Τὴ συστηματικὴ ἐκκοσμωχανοποίηση και τὴ συστηματικὴ κολλητιθῶσπηση για τὸ συμφέρον τῶν ἐργαζομένων. Τὴ πολιτικὴ του ἑπαναστατικὸ διεθνισμοῦ κατὰ τὸ ἐθνικιστικοῦ συντηρητισμοῦ. (Προσπάθησα νὰ ἐξηγήσω θεωρητικὰ, στὸ τελευτῶσιν μου βιβλίο «Ἡ ΠΡΟΔΟΜΕΝῆ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ» γιατί σὲ σοβιετικὸ κράτος ἀπομωνωμένο, θεμελιωμένο σὲ μία ὀικονομικὴ ὀποθοδρομημένη βάση ὀικονομῆθηκε μία, τέρ-

κίνημα, και τοπικὰ και παγκόσμιος, και με τὴ στάση που πέρνουνε μπροστὰ σὲ κάθε ἔγῶνα τοπικοῦ ἡ παγκόσμιου χαρακτῆρα, δειχνονε ξεκάθαρα τὸν ἐν ἀντιδραστικο ρόλο τους, που, εἶναι ὀλος προχτορα της Ἰμπεριαλιστικῆς ἀντίδρασης σὲ θάρος του σοσιαλισμοῦ και τῶν ἄμεσων ἐπιδώξεων της Ἐργατικῆς Τάξης.

Περὶ τὸ νὰ ποῦμε, πὸς ὁ Γ. Γ. της ΠΕΟ, ἀπέφωρε νὰ δώσει και τὰ συγκεκριμένα στοιχεῖα που συγκεντρωσε και πὸν πείθουνε πὸς τέτοιον πραγματικὰ εἶναι οί «Τεταρτοδιεθμιστῆς», ὀπως τοὺς παρουσιάζει μπροστὰ στήν Κυπριακὴ Ἐργατικὴ Τάξη. Καὶ περὶ τὸ νὰ ποῦμε, ἀκόμα, ὅσο, παρ' ὄλο που ὁ κ. Ζιαρτιδης ὑποσπθῆτῆ πὸς θὰ δημοσιοῖε τὴν ὀμιλία πουῦκαν σὲς Συντεχνίες για νὰ μᾶς δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νὰ τὴν κριτικάρουμε, λέξη με λέξη, ἐν-τούτοις, πέρασε ὄς σπμερα ἀρκετὸς καιρὸς (σχεδὸν 10 μῆνες) και δὲν φάνηκε σπνεπὴς με τὴν ὕποσπηση του!

Τὸν Ζιαρτιδῆ τὸν ἀκομπα-νιάρανε στὸ θεωρητικὸ «Δημοκράτης», για νὰ ὑποσπθρῶνε δτι ξεσπῶσιε σὲ θάρος του Τεταρτοδιεθμιστικοῦ κινήματος, ὁ Διημογρος Λεμεσοῦ κ. Πλουτῆς Σέρβος και ὁ Γραμματῆς της Ε.Ε. ΑΚΕΛ Λευκωσίας κ. Χ. Γιαπανῶς.

Ὁ «Εργάτης», σπνεπῆς με τὴς ἀρχῆς του, ἔδωκε στὸς κυριους αὐτοὺς μία ἀποστομωτικὴ ἀπάντησιν, τοὺς ἀπόδειξε ἀνιστόρτους, κοινὸς διαστρεβλωτῆς της ἀλήθειας, και σππῶσανε. Δεῖ τὸλμησῶνε ν' ἀναίρωνε τὸ σπῶμα τους, ν' ἀποδείξουνε τὴς πηγῆς τῶν πληροφοριῶν τους, και με ἰσ-ορικὰ ὄποκωμῆσῶν ν' ἀποστει-ξουνε τὴν ὀρθότητα τῶν ὀσῶν γράφονε.

Κ' ἐπειδὴ ἡ ὀπλοποθῆκη της ἱστορίας δὲ μπόρεσε νὰ τοὺς ἐφοδῶσει με σπῶβᾶρα δ-πῆλα και νὰ τοὺς θγάλει νικητῆς σὲ μὴ ἐντιμη σύγχρῆσιν μαζί μας ἀποφῶνῶνε νὰ δώσουνε μία ὀποιαδήποτε ἀπάντησιν, με τὸν σατανικὸ ὀπλολογισμὸ πὸς ἡ αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ κινούσανε τὸν περιέγεια της Ἐργατικῆς Τάξης και θὰ τὴν ἔκανε, ἔτσι, νὰ διαβάσει τὸν «Εργάτη».

(συνεχίζεται)

ΤΡΟΤΣΚΥ: ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

τῶδικη γραφειοκρατικὴ πυρᾶ μίδια που στεφανώθηκε σχεδὸν αὐτῶματα μ' ἑνα ἀπλότυ και «ἀλάθησῶ» ἀρχηγὸ).

Ἀπὸ ἔπνιξε και νίκησε τὴν ἀντιπολιτῆσπην με τὴ «ὀθη-θῆα» της ἀστυνομικῆς κίχης νῆς, ἡ διεθνοδυνῶσα κίχης με ἔξεπῶσις, σὲς ἀρχῆς του 1928 στήν Κεντρικὴ Ἀσία. Κί' ἐπειδὴ ἀρῆσπθῆκα νὰ διακόψω ἄπ' ἐκεῖ τὴν πολιτικὴν δραστηριότητα μ' ἔξοδῶσιν ὅτις ἀρχῆς του 1929 στὴ Τουρκία. Ἀνελάθα τότε τὴν ἔκδοση του ΔΕΛΤΙΟΥ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ: για νὰ ὑπερασπίσω τὸ πρόγραμμα που εἶχε ὑπερασπίσπθῆ στὴ Ρῶσσια και ἦρθα σὲ ἄχῶσεις με τοὺς πολιτικούς μου φίλους: που ἦσαν διασκορπισμένοι: στὸ κῶμο και πὸς ἦσαν πέρα πὸ λὺ λίγους ἐκείνη τὴν ἐποχῆ.

Στὴς 20 τοῦ Φλεβῶρη 1932, ἡ σοβιετικὴ γραφειοκρατία μου σπῶρθε: ἔμένα και ὄλων τῶν μελῶν της ὀικονομῆσῶν μου, που βρίσκ